

SAMOBORSKI LIST

God. XXIII.

U Samoboru, 15. rujna 1926.

Br 18.

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 20 D. — Inozemstvo 40 D

Uprava i uredništvo nalazi se
TRG KRALJA TOMISLAVA
(tiskara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se više puta uvrćuju, daje se znatan popust. Rukopisi se ne vraćaju

Elektrika.

U mnogim bližim i daljnjim gradovima i trgovištima naše domovine izgrađene su, ili se dogotavljaju električne centrale. Tako je koncem prošavšeg mjeseca svečano uvedeno električno svjetlo u Krapini. Rasvjeta je vrlo lijepa i dosta jaka. Električni vod izvela je tvrdka Brown-Boneri uz cijenu od poprilično 300.000 Din, stupe drvene za vod i transformator izvela je općina sama. Računa se na godišnji potrošak struje u iznosu od 40.000 kilovata. Tako je eto Krapina ipak nakon dugogodišnje borbe dobila električnu rasvjetu.

U susjednoj pak Jaski dolaze radovi kaloričke električne centrale k svršetku, te će i tamo imati do koji mjesec električno svjetlo. Kao što u svakom mjestu, tako su i u Jaski bila dva različita mnijenja za izgradnju električne centrale. Jedni su bili za hidro centralu, koja bi se imala graditi u Pribiću udaljenom od Jaske kojih 18 km, te bi davala svjetla Jaski, Pribiću, Krašiću i Petrovinci. Drugi su opet bili za kaloričku centralu, koja se imala izgraditi u Jaski. Borba se vodi već nekih osam godina, dok nisu konačno pobijedili pristaše kalorične centrale u Jaski, koja je ipak mnogo jeftinija i rentabilnija. Hidro centrala stajala bi bila preko 4.000.000 Din, dok je trošak za kaloričnu proračunan na 1.500.000 Din. Ako će ova centrala raditi dan i noć, što neće biti potrebno, s jednim motorom od

20.000 kg. sirovog ulja koje stoji 2 Din po kg. stajat će godišnje 100.000 Din. Po stručnjaku predviđeno je, da će svijetlo po jednom KW satu stajati 5-6 Din. (t. j. jedna žarulja od 16 svijeća koja će goriti 60-65 sati) Eto dakle i u sretnom Jastrevar kom za koji mjesec toli potrebnog i korisnog električnog svjetla! A mi u Samoboru? Što je s nama? U sav se glas više i piše, da smo ljetovalište, da smo lječilište, izletišta, predgrađe grada Zagreba!!!

Dvadeset i nekoliko godina raspravlja se o potrebi, pače nuždi uvedenja električnog svjetla kod nas. Ali dalje od rasprave još uvijek nismo došli

Imamo već više desetak godina krasan plan za hidro-centralu izradjen po vrsnim stručnjacima gg. ing Riesner i Pajeru. Je, ali je uvijek još samo na papiru. Bilo je lijepih zgoda, kada se je ta centrala mogla izgraditi još dosta jeftino, ali umjesto toga došla je opet nesloga, koja je sve to razbila. Jer se nije hotjelo tamo popustiti gdje je bilo nužno. Ova bi centrala danas stajala ogromne svote, pa je veliko pitanje, da li bi se rentirala. A pitanje je da li bi bilo i u dogledno vrijeme dosta vode.

Prije godinu dana donio je tadanji načelnik g. Šošarić jednu ponudu za kaloričku centralu. Mora se priznati, da si dao mnogo truda, a i pridoneo dosta materijalnih žrtava, da mu je uspjelo ovu ponudu pribaviti. I ova nije upalila. Našli se opet jedni za, a drugi protiv. Ostali smo opet bez centrale.

upraviteljem župe. Nešto oko 6 godina nakon njegovog kapelanskog službovanja bila je kanonski ispražnjena župa sv. Martina pod Okićem, na kojoj je umro župnik Kršnjavi. Tu župu dobio je iza Kršnjavija naš pokojnik, na kojoj je ostao župnikom pune 42 godine, dakle pola stoljeća — ili jedan čovječiji vijek

Već kao mladi župnik u sv. Martinu bacio se je pokojnik svom snagom na ekonomiju. Osobitu brigu je posvetio voćarstvu i peradarstvu, te je na tom ekonomskom polju došao i do znatnih rezultata. Sudjelovao je na mnogim izložbama, gdje je postigao i odlikovanja, o čem govore njegove diplome, kolajne i plakete. U peradarstvu je stekao toliko iskustva, da je o tom predmetu napisao i par brošurica.

Najmilija pokojnikova zabava bila je od najranije mladosti filatelija (marke), koje se nije odrekao doklegod ga nije nemila bubrežna bolest prikovala na samrtni krevet: on je bio najstariji filatelista u domovini. U nekoliko navrata je pokojnik sa svojim markama i na izložbama sudjelovao, i to u Zagrebu pa i u stranom svijetu. I na tom polju dobio je više priznanica i diploma. Njegova soba je uopće sva okićena raznim šarolikim diplomama.

Pokojni Simić bio je i pisac, koji je još za svoje mladosti rado pisao crtiće, i to vrlo

Ne uvažavajući se utoliko da je bila ova ponuda prihvativa ili ne. Ali trebalo je se dati pa potražiti bolje ponude. No to je bilo ono žalosno kod nas, da se svaki prijedlog napada, a nitko ne nastoji da kada već napada, potraži i pribavi nešto bolje za

Sami naši građani tvrde i p su, da Samobor kao ljetovalište ili lječilište nazaduje. Tome da je krivnja skupi stanovi, preskupa hrana u gostionicama. Da nemamo konfora. Da se po cestama praši ili za kišnih dana da je blato i t. d.

Moguće, da imade i u tome gdjekoji razlog, premda znamo, da n. pr. soba u Samoboru u privatnoj kući ne stoji više od 30-40 Din. dnevno. Ali u toj sobi stanuju obično po 2-3 osobe, ako ne uvijek odrasle, a to s djecom. Hrana je na pr. u nekim gostionicama objavljena i to objed i večera dnevno 20 Dinara. Dakle ni ovo nije pretjerano, pače mora se priznati, da je vrlo umjerenost. Tuj dakle nebi moglo biti smetnje za dolazak gostiju.

Ali je najviše krivnje konfor, kojega mi nemožemo pružiti. A najpotrebitije i najnužnije je čestito i dobro svjetlo.

Danju se naši gosti šeću i odmaraju, na večer pak čim se zamračí, ne preostaje im drugo nego ići spavat ili u sumraku sjediti bilo u kojem vrtu ili u sobi kod male petrolejske lampe. O šetnji ne može biti ni govora, jer je tako tamno, da je nemoguće po našim ulicama prolaziti, a da se skime ne sukobiš.

uspjele crtiće. Pošto je poznavao više jezika, preveo je i neke manje talijanske i njemačke stvarce.

Najljepša karakteristika pokojnikova bila je njegova dobroćudnost i gostoljubivost. Danas i ne možeš doći u bolje društvo, gdje pokojnik ne bi bio poznat sa svoje gostoljubivosti; a malo je odličnika u našoj domaji, koji nijesu bili njegovi gosti. On je i primitivnim seljacima svoje župe bio posve odan, razumijevao je njihove težnje, ma da je potjecao od odlične plemićke porodice, kojoj je korijen gled mu Antun pl. Vakanović, namjesnik banske časti god. 1872.

Pokojnik je bio vazda miroljubiv, što dokazuju i njegovi bivši kapelani, koji su se kod njega uz riječke iznimke obično po više godina zadržali. Kroz 42 godine njegova službovanja u sv. Martinu izmijenilo se je kod njega 14 kapelana. Od ovih je jedan bio u sv. Martinu samo 3 dana (!!), a svi ostali po više godina, što je velika rijetkost; predzadnji malo manje od 8 godina, a zadnji je bio punih 8 godina. Svi od pomenutih ugodno se sjećaju pokojnog svog dobrog principala Oskara pl. Simića, zato nam i jedan od njih piše čitavi arak svog plaća, te među inim jauče i ovako: Oskare moj, dušo moja, najmiliji prijatelju moj, prerano si nas ostavio! (Nastavit će se.)

Piše: M. pl. Horvat
administrator župe.

† Oskar pl. Simić.

župnik, začasni kanonik i
prisjednik duh. stola
(Nastavak).

Odlični pokojnik dovršio je svoj teološki študij god 1878, iza toga primio je prezbiterat te obavio svečane primicije u Zagrebu. Malo nakon toga, ali još iste godine, sudjelovao je kao vojni kapelan u — za onda — bajoslovnom ratu za bosanske aneksije, čije epizode smo često od djedova rado slušali, dok nam nije pred očima puknuo gigantski evropski rat sa svojih 70 milijuna ratnika te ratilima svake ruke, poslije kojeg nam je bosanski rat nalik tek na opjevani Homerov rat pod Trojom. Pokojniku se je duboko u dušu urezala ta vojna eskurzija u Bosnu, a ponio si je odanle i mnoge ratne predmete spomena radi, koji još i danas vise na stijenj u bivšoj njegovoj sobi, kao n. pr. vojna puška prvog engleskog sistema na patrone, turska kubura sa bosansko-turskom ornamentikom, te pokojnikova vojna kapa i neke njegove ratne dekoracije.

Iza dovršena rata službovao je pok. Simić kao kapelan u Pregradi, Vugrovca i u Martinskoj Vesi, gdje je bio neko vrijeme i

Eto ovo treba u prvom redu odstraniti t. j. električno nam je svijetlo u prvom redu potrebno, ako hoćemo, da nam strani dodju na ljetovanje.

Hrvatski pjevački dan u Samoboru.

Naš Samobor b'io je 5. rujna o. g. svjedok jedne lijepe hrvatske kulturne slave. Hrvatska pjevačka društva zagrebačke okolice, koja sačinjavaju »Pjevačku župu Livadić«, priredila su ovdje pjevački dan želja je bila predsjedništva »Hrv. pjevačkog Saveza«, da pjevačke župe ili pojedina društva priredjuju taj dan diljem cijele domovine produkcije i čine propagandu za pjevačke institucije. Ovaj put odredio je Savez sabiranje za gradnju pjevačkog doma u Zagrebu.

Priredba pjevačkog dana u Samoboru uspjela je, pa se »župi Livadić« može samo čestitati na poučenom rezultatu. Ovaj put su dođuše nastupila samo tri društva i to: naša »Jeka« te »Bratstvo« i »Grmošćica« oba iz Kustošije (Zagreb). Nadamo se, da će na godinu kod župskog sleta u Zagrebu i ostala društva — »Jelačić« (Zaprešić), »Preporod« (Dugoselo) te »Zelina« (Sv. Ivan Zelina) — sudjelovati. Župa je tek počela funkcionirati, pa nas ovaj uspjeh potpuno zadovoljava. Kako je proslava imala čisto nacionalno hrvatsko obilježje zamolilo se za sudjelovanje i naš »Hrvatski Sokol« i on se proslavi rado pridružio sa svojom fanfaram. Samobor se okitio hrvatskim zastavama da pozdravi pjevače i iskaže im počast.

Prema rasporedu pošla je »Jeka« sa »Hrv. Sokolom« uz sviranje fanfare na kolo-dvor pred goste. Predsjednik župe g. Fran Hrcić pozdravio je pjevače i zaželio im ugodan boravak u našoj sredini. Nato se svrstala povorka i pošla kroz mjesto do Pensiona »Lavica«, gdje se održavao koncert. Predsjedništvo Saveza zastupao je glavni tajnik g. Rudolf Matz, a »Pjevačku župu Lisinski« (grad Zagreb) predsjednik g. Dr. V. Benković i podpredsjednik J. Rotkvič. I samoborsko gradjanstvo a i lijepi broj zagrebačana došao je, da se naužije hrvatske pjesme.

»Bratstvo« je imalo na programu »Utonula« od Krškovskog i »Bi mirna noć« od Novaka. »Grmošćica« je nastupila sa »Prelija« od Lisinskog i »Jadna draga« od Horejšeka. »Jeka« je izabrala za nastup »Tekla voda« od Lučića (mješoviti zbor) i »Naša pjesma« od Matza za muški zbor. Pjevanje svih društava zadovoljilo je publiku. Konstatirano je, da je »Jeka« nadvisila sve. Na veliko aplandiranje slušatelja »Jeka« je pjevala neumorno iz svog obilnog repertoira. I pjevačice i pjevači i zborovodja g. M. Zjalić bili su predmet burnih ovacija. Svi pjevači nastupili su u »Bog i Hrvat« (dirigirao g. Matz) i »Hrvatskoj« (dirigirao g. Zjalić). Kad je pjevački koncert bio gotov, pozdravio je pjevače u ime Saveza g. Matz. Istaknuo je današnji uspjeh i potaknuo na daljnji rad.

Iza toga bila je amirirana zabava, koju je nastupivala pjesma i svirka naše fanfare. Sve je konstatirano, da je fanfara Hrv. Sokola vrlo lijepo svirala i za vrijeme koncerta i plesa. Članovi fanfare zaslužuju svaku pohvalu.

Naše pjevaštvo može biti zadovoljno s priredbom. Neka im to bude pobuda za daljnji rad oko naše »hrvatske pjesme.« Hrvatski pjevači sačinjavaju danas dobro organizovanu vojsku, koja radi oko podizanja hrvatske kulture. Zaslužuju dakle svaku pažnju, poporu i uvažavanje.

Pjevač.

25-godišnjica Pučke knjižnice i čitaonice.

Iduće nedjelje, dne 19. o. mj. proslavit će naša »Pučka knjižnica i čitaonica« dvadeset i pet godišnjicu svoga postanka. Bit će to malena i skromna proslava, no opet takova, da će potpuno odgovarati prilikama u kojima se društvo nalazi. — Te naime nedjelje priredjuje pomenuta knjižnica i čitaonica za spomen svoga prvog većeg jubileuma malu zabavu, za koju se već čine potrebne pripreme.

Zabava bi se imala održati u gostioni gosp. Fresla u Anin-dolu i na njoj će osim glazbe i plesa biti i mnogih drugih vrsta veselja i razonode. Sastanak cjelokupnog članstva u 3 sata poslije u društvenim prostorijama u Samostanskoj ulici, odakle se na zabavu kreće zajednički. Tko od članova, članica ili prijatelja čitaonice želi zajedničko jelo i pilo, neka uplati najkasnije do 8 o. mj. Din 15 -- kod društvenog tajnika g. Stjepana Turovca.

Ove godine navršilo se punih 25 godina, kako je položen prvi temelj današnjoj »Pučkoj knjižnici i čitaonici«.

Tom prilikom htio bih, da se barem u kratkim crtama osvrnem na rad toga tako potrebnoga društva dok će se drugom zgodom, kad skupim još neke potrebne podatke, opširnije osvrnuti na njegov historijat.

U teškim, općim prilikama, koje su tada ne samo kod nas, nego gotovo u svim mjestima naše domovine vladale, a uza to skromnim — tako reći — minimalnim sredstvima osnovana je pomenuta knjižnica. Podignuta je trudom i nastojanjem dvojice naših odličnih domorodaca, koji su već od svoje mladenačke dobi pokazivali i danas još uvijek u svakoj zgodbi pokazuju i dokumentiraju svoju veliku ljubav za ovaj svoj rodni kraj i ljude, koji u njemu obitavaju. Bili su to — za onda još te mladi klerici, a sada već zreli muževi — gosp. Vjekoslav Noršić i drug mu Juraj Kocijanić. (Prvi je sada župnikom u Bedekov'ini, a drugi u Odr.) Njihovoj odlučnoj namisli, koju su za kratko vrijeme čvrstom voljom umjeli privedi u život, ima »Pučka knjižnica i čitaonica« zahvaliti svoj postanak. Oni su osnivači njezini, koji su joj položili čvrst, solidan temelj, na kome je dalje bilo već lakše graditi.

U teško i za hrv. historiju tužno Rauchovo doba, u vrijeme kad se u javnom životu branila hrv. riječ, u doba krute madjarizacije, kad se sa svih strana raznim dopuštenim i nedopuštenim sredstvima kušalo naš narod pomadjariti i otadjeti, javljaju se odlični muževi, koji širom naše domovine osnivaju različita društva sa svrhom, da podignu i probude u našem narodu uspavanu narodnu svijest i da ga jednom za uvijek prenu od sna. U to doba osnivaju se u većoj mjeri sokolska i pjevačka društva, u to doba niču i nastaju knjižnice i čitaonice naročito one pučke.

Uvidivši i razumivši veliku važnost pučkih knjižnica, dadoše se mladi domoroci odmah na ozbiljni posao. Sami od svojih skromnih dječjih sredstava nabaviše neke knjige, dok su u isto vrijeme od poznatih rodoljuba, kako kod kuće, tako i vani skupljali, tražili i molili koji milodar. Pa kad su posvršetku letija morali dalje u školu, dotjerali su u svom radu već dole, da su bez velike bojazni prepuštiti dalju brigu oko svoga mezimčeta drugima, jer su bili uvjereni, da će njihov trud roditi željenim uspjehom. I zbilja. Društvo je stalo iz dana u dan, od godine u godinu sve više napredovati, dok nije došlo do današnje svoje veličine. Kako je do toga došlo, nastojat ću, kako rekoh, da se drugom zgodom, a nešto opširnije osvrnem.

R.

Naše se vino ne može izvoziti.

Pod ovim naslovom donio je prošle subote »Jutarnji List« mišljenje g. Zimmermana, vlasnika Hrvatske Središnje Vinare u Zagrebu.

Medju ostalim navodi se, kako je uslijed prerane berbe, lošeg »pivničarstva«, slabije kvalitete, visokih cijena, previsokih tarifa konkurencija nemoguća, pa prema tome o nekom exportu naših vina nema ni govora.

G. Zimmerman napose naglašuje, kako »sve naše vinogorje mnogo trpi od direktne američanske loze t. zv. »direktora« koje je već preotelo sve naše vinograde, a naročito seljake. Vino ovog »direktora« je po svojoj kvaliteti veoma loše i pogubno za zdravlje čovjeka uslijed njegovog naročitog mirisa i neke vrsti alkohola (metilni alkohol), koji odmah zaludi ljude, a takodjer kvari i vino plemenite loze u koliko se miješa sa istim. Zbog ovoga vina i dolazi do strašnih zločina ljudi u pijanom stanju, koji su se ponapili samo tog vina. Priznajući vlasti su već izdale mnoge naredbe, kojima se zabranjuje saditi tu američansku lozu, ali se je do sada nitko nije držao i preko toga se sasvim prešlo. Ovo je velika pogriješka svih onih, koji o tome odlučuju te bi trebalo svakako potencirati, da se to zlo kod našeg naroda temeljito iskorijeni, energično zabraniti svako daljnje sadjenje, a ono, što je već posadjeno, da se smjesta isčupa. Time, ja držim, da će se sačuvati kvaliteta naše plemenite loze, koja premda zahtijeva trostruki rad, ali ipak ćemo onda imati zdravog vina, a takodjer otpasti će na minimum ona grozna zlodjela, počinjena u alkoholu u nastupu formalnog ludila.

Cijela okolica Samobora, Okića, križevačko vinogorje, te nešto u Moslavini puna je ove »direktor« loze, a najpogibelnije, je, da se to toči kao vino plemenite loze. Ova zaraza kod nas već prelazi u neku hiperprodukciju. Jedina Dalmacija nije zaražena ovim »direktorom«.

Sve ove navode rado potvrđujemo, jer smo i sami o tom već češće pisali. Nu odbijamo tvrdnju, da je i cijela okolica Samobora puna ove »direktor« loze. Prema obavljenim izvidima imade zasadjene te loze u području općine Samobor samo jedno i pol jutro, u podvrškoj 5 i Sv. Nedjeljskoj oko 10 jutara. Najviše je ima rasadjeno u općini Sv. Martin pod Okićem, dok je Plješivičko vinogorje još prilično očuvano.

U suzbijanju ovog zla najviše bi mogli doprinijeti baš gg. vinski trgovci. Treba da prestanu kupovati taj jeftini otrov! Isto tako i mnogi naši krčmari točenjem »direktora« truju narod, uništavaju dobar glas naših vinorodnih krajeva i našu vinsku trgovinu te ugrožavaju time existenciju stotine tisuća naših marljivih i najvrijednijih žitelja. U novom vinskom zakonu, koji dolazi pred parlament predviđene su i mjere, kako da se ovome zlu doskoči. Postoje i dosad već važne naredbe u tom pogledu. Nu sve je to od slabe koristi, ako se ne organizuje energična provedba svih tih mjera.

Primjećuje se, da se sprema jaki pokret vinogradara našeg najvećeg u državi vinogorja Samobor—Okić—Plješivica, da se udruže u svrhu, da zaštite svoje interese, da što više unaprede kulturu svojih vinograda i podrumarstvo te očuvaju svoj dobar glas. Ovo udruženje kani naročito tražiti od vlasti zabranu točenja vina »direktora« kao i sadnju te loze.

Cesar

Domaće vijesti.

Akcija naših gospodja

Na inicijativu zagrebačkih gospodja provedena je sa strane naših gospodja i u našem mjestu akcija za sabiranje dobrovoljnih doprinosa za gradnju ženskoga konvikta. Konvikt, za čije je mjesto već darovao zgb. nadbiskup Dr. Ante Bauer potrebno zemljište, imao bi se podići u Zagrebu.

U njem bi se po uzoru nekadanjeg plemićkog konvikta odgajala ženska djeca pod nadzorom sestara augustinki. No kako izgleda ne nalazi rečena akcija u našem mjestu na željeni uspjeh. Možda je tome kriva i opća finansijska kriza kao i neprestana sabiranja, koja su u posljednje vrijeme kod nas u većem broju učestala. Ipak se nadamo, da će oni, koji imaju ženska djecu i kojima bi taj konvikt danas, sutra — dobro došao, pridonijeti svoj obol za gradnju u današnje vrijeme tako potrebne institucije.

† Marija Bučar

supruga profesora dra. Franje Bučara starješine župe Fonove, umrla je 8. o. mj u Zagrebu. Pokojnica bila je šogorica g. Josipa Bučara, pukovni audit. u m. i gdje. Brige Bučar rođj. Franceković.

Odja Marija Bučar mnogo je saradivala u Zagrebu kod svih kulturno-prosvjetnih društava, tako kod »Pjestovališta«, Pjev. društva »Kolo«, u odboru za podignuće Štrosmajerovog spomenika, i. d. a napose je požrtvovno radila u »Hrvatskom Sokolu«, gdje je bila odbornica i pročelnica ženskog odjela. Sprovodu koji je bio u petak u 5 sati poslije podne u Zagrebu na Mirogoju, prisustvovalo je mnogobrojno zagrebačko građanstvo, te Savezno i župsko starješinstvo sa Sokolovima svih zagrebačkih društava. Samoborski Hrvatski Sokol zastupao je podstarosta Šek. — Lahka joj bila hrvatska zemljica, koju je toliko ljubila, a rastuženoj porodici naše duboko sažaljenje.

† Ljudevit Martinković.

Dne 7. 6. 1926 umro je u Blagaju (Bosna) župnik Ljudevit Martinković. Isti je rođen u Samoboru 28. studena 1857. Otac mu je bio Adalbert, c. kr. predstojnik u Samoboru, a mati Josipa r. Sučić. Doživio je starost od 69 godina.

Nova mjernečka poslovnica u Samoboru

Gospodin Ing. Artur Špiller, ovl. gradj. inženjer iz Zagreba, otvorio je na glavnom trgu u zgradi hotela »Lavica« mjernečku poslovnicu za izmjere zemljišta strankama u samoborskom kotaru. Uredovni sati svake subote od 10—12 prije podne i od 2—4 poslije podne.

Za nabavu novih zvona

za župnu crkvu darovala je gđjica Mica Vuković 100 Din.

† Antonija Puškar

Dne 6. o. mj. umrla je u Gonjem Kraju gđja Antonija Puškar stara 33 god., supruga g. Janka Puškara. Sprovodu prisustvovala je zaprešička Bratovština sv. Vida i brojno građanstvo. — Lahka joj bila zemljica!

† Janko Vuković,

posjednik i obrtnik u Livadićevoj ulici, umro je u subotu 11. o. mj u 72. godini.

Sprovod bio mu je u ponedjeljak 13. o. mj. u 1/2 4 sata.

Pokojni Vuković bio je jedan od onih mirnih i ozbiljnih posmatrača naših lokalnih prilika, ali se nije nikada osobno isticao. — Lahka mu zemlja!

Što je sa daljnim čišćenjem Gradne?

Primamo iz gradjanstva: Kad se poslije posljednje poplave opazila neodgodiva potreba, da se korito Gradne već jednom pročisti i da se bez daljega odgadjanja podigne škarp pred gostionom gosp. Tkalčića, mislili smo, da će to svakako doskora biti i učinjeno. No što se dogodilo? Ne samo, što se rečena škarpa još uvijek nikako ne podiže, jer se gosp. načelnik — unatoč zaključku trg. zastupstva, unatoč potrebe, koju smo već toliko puta naglašavali, ne može nato nikako odvažiti nego je i čišćenje Gradne potpuno zapelo. Radnje oko čišćenja pred kratko vrijeme lijepo su napredovale, no onda su odjednom potpuno prestale i kako izgleda ne će se doskora ni nastaviti. Interesira nas, zašto i s kojih razloga je sa čišćenjem prekinuto? Zar možda opet čekamo na poplavu, koja nas u jesen može iznenada zadesiti?

Naši jagari

U nedjelju poslije podne otpuše se poznati naši jagari Milan, Francek, Joža, Videk i Tonček propisno opremljeni puškama i potrebnom lovačkom municijom u svoj revir kraj Save. Glavni im je bio cilj da pregledaju kako izgleda ovaj revir u pogledu živina, a usput, da se namjere na koju tučnu jarebicu ili takova šta slična. Došavši do rukava Save koji sada nije baš osobito visok, voda dosiže u sredini visinu od poprilično jednog metra, tražili su kaku čamac ili zgodno mjesto gdje bi mogli rukav preći, pa svoje rekognosciranje nastaviti na drugoj strani. Čamca nema ali nigdje. Kako će prijeći? — Videk svuče čizme, zakrpe hlače do trbuha i ponudi se, da će ih on prenijeti.

Ponajprije naprti se Videku na leđja Milan, a on ga sretno prenese na drugu stranu, makar da mu je bilo teško hodati po debelom i oštrom šodru.

Videk se povraća po drugoga jagara. Naprti se bome i Francek. Kada su bili u sredini vode, počne Tonček s obale vikati: »Daj ga Videk malo namoči!« — I zbilja, Videku se slučajno noga na šodru omakne i obojica ljusnu u vodu. — No to jagare puno ne smeta osobito u ljetno doba i po ovoj lijepoj vrućini, kada se odijelo i trublje može za polsata opet da posuši. — Ide Videk dalje na posao, da prenese još i ostalu dvojicu. Kako je ali jagar Tonček dosta težak, nije se hotio dati prenositi, da si tako prištedi eventualno prisiljeno kupanje. Ali Joža je bio kuražniji, pa se i on naprti Videku na junačka ramena. Kada su i ova dvojica bila u sredini vode, opet počne Tonček Videku vikati: »Namoči ga malo!« Sada ili su na Videka djelovali ovi poklici Tončekovi ili je bio kriv nesretni šodar, Videk i Jožek nadjoše se lijepo u vodi kao i prijašnja dvojica. — Sada je naravski trebalo najprije dobro sažmiriti vodu iz hlača, kaputa, košuljait. d, zatim sušiti, pa su tek onda mogli naši jagari svoje rekognosciranje nastaviti. Poslje obavijenog posta sretno se povraće kući.

Umrli u župi Samoborskoj od 15 VIII. do 15 IX. 1926:

Josip Šolc, Bistrac 66 god. — Martin Celizić, Lug 67 god. — Danica Kotarski, Kladije, dijete. — Magda Runtas, Dubrava, 60 god. — Nikola Radosavljević, Kladije, dijete. — Stjepan Celičić, Klokočevac 65 god. — Pavao Gačnik, Samohor, dijete. — Ana Planinčić, Samobor, dijete. — Antonija Puškar, Samobor, 33 god. — Stelanija Horvat, Slava gora, dijete. — Janko Vuković, Samobor, 71 god. — Aleksa Tanković, Slava gora, dijete. **Izgubljeno.**

U Mesničkoj ulici izgubljen je pokrivač za konje tamno-sive boje. Poštenji palatnik umoljava se, da ga preda g. I. Ibriću u Smeđenoj ulici uz nagradu.

Naši u Americi.

Pittsburgh Pa.

16. kolovoza 1926.

Otposlao sam Vam tri stotine dinara za obnovu moje predplate. List mi imajte do brotu slati, na novu promjenjenu adresu. Prihvatno Vam šaljem, nekoliko naslova naših domorodaca te im pošaljite par brojeva »S. L.« na moj račun.

Prisustvovah izletu našeg kluba »Samobor« u Chicago Ill te se ugodnom zahvalom spomenusmo blagotvorne veze sa rođenom grudom, putem nama dragog »Samoborskog Lista«, a napose, hvala na sjećanju, našem dragom pjesniku gosp. B. Toniju: al v srcu, v srcu domaća je gruda.

Uz mnogo pozdrava, bilježim se postovanjem

Juraj (Albin) Matijaščić.

Sokolstvo.

Javna vježba »Hrv. Sokola« u Vel. Gorici.

Na Malu Gospu, dne 8. o. mj. obdržavala se u Velikoj Gorici javna vježba tamošnjeg »Hrv. Sokola«. Na nju pohriše porad braće hrv. sokolova iz Zagreba i Siska i 14 naše braće htijući na taj način, da uzvrate posjet braći Velikogoričancima, koji su ovogodišnjoj našoj javnoj vježbi u nešto većem broju prisustvovali. Sama javna vježba, na kojoj su takodjer sudjelovali i seljački odjeli iz Male Mlake i Miševca, protekla u uzornom redu i na zadovoljstvo svih prisutnih. Naši prednjaci vježbali su vježbe sa veslima, dok su svi ostali vježbali proste vježbe. Poslije vježbe razvila se ugodna zabava, koja će našoj braći ostati u dugoj i nezaboravnoj uspomeni.

iz uprave.

Gosp. J. A. Matijaščić, Pittsburgh. — Osobito Vam hvalimo na Vašoj izdašnoj potpori »Samoborskom Listu«, koju Vi svake godine u moralnom i materijalnom pogledu pružate, preporučivajući ga medju našim zemljacima.

Na pripisane nam 8 nove adrese odaslali smo »Sam List«. — Hvala još jednom i preporučujemo se Vašoj naklonosti i nadalje.

Gosp. Petar Bastijančić, Chicago Ill. — Vaša je pretplata potpuno u redu prema Vašem dopisu. Lista niste zadnje brojeve primili, jer je Vaša adresa promijenjena, a nama tu promjenu niste javili. S. L. smo slati na Orchard st.

Gosp. M. Kircher, Cleveland. — List smo primili, pa ćemo prema Vašoj odredbi urediti Pretplata za Ameriku iznosi 40 dinara na čitavu godinu.

Proizvod

svih vrsti cipela, čizama i gamaša po mjeri.

M. Šestak

Toplička ulica br. 3.

Samobor.

Vinski lagvi i beden

u veličini od 18—22 hl. vlasništvo Mije Jakopca, prodaje se jeftino. Uпитati kod g. dra. Oreškovića.

Naučnika

za brijački posao traži Stjepan Tonšetić Perkovičeva ulica u kući g. Razuma.

Iznajmljuje se

staja sa sjenikom, te magazin. Osim toga soba sa pokućtvom. — Uпитati u upravi lista

Iznajmljuje se

jedna lijepa soba i kuhinja u mirnom stanaru
bez djece. — U pitanju u iskara g. Šeka.

● Objava! ●

Čast mi je javiti cij. građanstvu trg. Samo-
bora, da sam otvorio

postolarsku radionu

u Perkovčevoj ul. kbr. 41.

Preporučujem se cij. građanstvu za izradbu
po svakoj narudžbi uz **umjerene cijene.**

Isto se tako preporučujem za postolarstva za
priredjivanje gornjih dijelova cipela.

Sa štovanjem

Janko Tkalčić

postolar

Javna zahvala.

Svim rođjacima, prijateljima i znan-
cima, koji su milog nam supruga oca,
brata i šogora

Janka Vukovića

do hladna groba sproveli, odar mu cvi-
jećem okitili a nama svoje saučesće iz-
razili, budi ovime naša najoplija hvala

Tugujuća rodbina.

GOSTIONA FRANJO TKALČIĆ

(prije Ivan Budi.)

DNEVNO SVJEZI ZAJUTRAK.

Najbolja Samoborska i Plješivička
vina od godine 1924.

Svaki dan svježe pivo na čaše.

Svake nedjelje na ražnju janjci i
odojci.

Najljepša bašča ugodna hladovina.

Preporuča se

Franjo Tkalčić

gostioničar

Duboko ožalošćen teškim udarcem, koji me snašao uslijed smrti moje
nekada nezaboravne dobre supruge

Antonije Puškar

primio sam brojne iskaze saučesća. — Mnogo je cvijeća stavljeno na
njezin odar, pak ovime svima svesrdno zahvaljujem.

Hvala bratovštini Sv. Vida u Samoboru kao i svima ostalima, koji
ju do posljednjeg počivališta sprovedoše.

Hvala g. Mirku Kleščiću st. i njegovoj milostivoj gospodji supruzi,
koji su pokojnicu često u bolesti pohađjali.

Napose hvalim g. dru. Antunu Angerlu za njegovu požrtvovnost oko
ublaženja boli pokojnice.

SINGER

šivaći strojevi su najbolji.

ZA GOTOVO

NA OTPLATU

u mjesečnim i nedjeljnim obrocima.

Singer igle

Singer konac

Singer doknadne dijelove

Singer ulje

dobijete u novootvorenom dućanu u Samoboru, kuća Anin-dol

Društvo za prodaju

SINGER šivaćih strojeva

BOURNE & CO NEW-YORK

Dućan Samobor.

Gradjevni materijal

i to: cementni crijep, blokovi za gradnju kuća,
staja, šupo, cementne cijevi sa ograncima i za-
vojima, daske, grede, cementa itd. za gradnje

najteftinije kod

„Samoborke“ d. d. Samobor

(preko puta kolodvora)

Prva Samoborska gypsarna

M. pl. Praunsperger

SAMOBOR, Starogradska ulica br. 27.

ZAGREB, Prilaz Đ. D. br. 6. 1.

GYPS iz vlastitog rova kemičkom analizom pronađen kao **izvanredno dobro**
umjetno gnojivo, te nagrađeno na Gospodarskoj izložbi u Zagrebu god. 1891. sa veli-
kom srebrenom kolajnom.

Preporuča se svim gospodarima.

Utemeljeno god. 1896.

Utemeljeno god. 1896.